

ת"פ 4398/05/23 - מדינת ישראל נגד פלונית

בית המשפט המחוזי בירושלים
ת"פ 4398-05-23 מדינת ישראל נ' פלונית (עצורה)

16.7.2023
לפני כבוד השופטת תמר בר-אשר
המאשימה
נגד
הנאשמת
מדינת ישראל
פלונית (עצורה)

באת-כוח המאשימה: עו"ד לירון עופר (פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי))
בא-כוח הנאשמת: עו"ד דותן דניאלי

פסק דין

הנאשמת הואשמה בכך שעברה עבירת **חבלה חמורה בנסיבות מחמירות**, לפי סעיפים 333 ו-335 בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין**) ובעבירת **החזקת סכין שלא כדין**, לפי סעיף 186(א) בחוק זה.

בחוות דעתו של פרופ' פנחס דנון מטעם הפסיכיאטר המחוזי בעניינה של הנאשמת מיום 11.6.2023 נקבע כי בשל מחלת הנפש שממנה היא סובלת, היא לא הייתה אחראית למעשיה במועד העבירות, כי במצבה היא אינה כשירה לעמוד לדין וכן כי היא זקוקה להמשך אשפוז פסיכיאטרי.

2. בדיון מיום 13.7.2023 הודיעו באי-כוח הצדדים כי אין מחלוקת בעניין מסקנותיה של חוות הדעה הפסיכיאטרית; אין מחלוקת על כך שבנסיבות אלו ובהתאם להוראת סעיף 170 בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן - חוק סדר הדין הפלילי), יש להורות על הפסקת ההליכים נגד הנאשמת; אין מחלוקת על כך שישנן ראיות המוכיחות לכאורה, כי הנאשמת עשתה את מעשי העבירות שבהן הואשמה, כמתואר בכתב האישום המתוקן; אף אין מחלוקת על כך שבנסיבות אלו יש להורות על אשפוז בהתאם להוראת סעיף 15(ד1) בחוק טיפול בחולי נפש, התשנ"א-1991 (להלן - **חוק טיפול בחולי נפש**).

מחלוקת הצדדים נוגעת רק למועד אשר החל ממנו יש למנות את תקופת אשפוז של הנאשמת.

3. על-פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 18.4.2023 בשעה 20:30 נטלה הנאשמת סכין מטבח בעלת להב באורך כ-20 ס"מ, הכניסה את הסכין אל מכנסיה מאחורי גבה, עלתה אל דירת שכנתה ח' (להלן - **הנפגעת**) ודפקה על

דלת דירתה. הנפגעת פתחה את הדלת והזמינה את הנאשמת להיכנס אל הדירה ואילו הנאשמת ביקשה מהנפגעת סיגירות, אך זו השיבה לה כי יש לה רק בשביל עצמה וכי אינה יכולה לתת לה. בתגובה לכך הוציאה הנאשמת את הסכין ממכנסיה ודקרה את הנפגעת במותן שמאל. למשמע צעקותיה יצא בנה של הנפגעת מחדרו, דחף את הנאשמת, הפריד אותה מאמו והוציא לה את הסכין מהיד.

כתוצאה מהדקירה נגרם לנפגעת פצע דקירה חודר שריר במותן, שאורכו 4 ס"מ עם מוקדי דימום עורקי פעילים. היא אושפזה, הורדמה והונשמה ונותחה שני ניתוחים מצילי חיים, שבמהלכם הסירו מגופה כליה ואת הטחול והיא קיבלה עשר מנות דם. במועד הגשת כתב האישום היא עדיין הייתה מאושפזת בבית חולים.

4. סעיף 170 בחוק סדר הדין הפלילי קובע, כי בנסיבות שבהן נמצא כי הנאשם אינו מסוגל לעמוד לדין, יורה בית המשפט על הפסקת ההליכים המשפטיים נגדו. סעיף 15(א) בחוק טיפול בחולי נפש, התשנ"א-1991 (להלן - **חוק טיפול בחולי נפש**) מוסיף וקובע, כי אם נאשם הועמד לדין פלילי ובית המשפט סבור על-פי ראיות שהובאו לפניו, "כי הנאשם אינו מסוגל לעמוד לדין מחמת היותו חולה, רשאי בית המשפט לצוות שהנאשם יאושפז בבית חולים או יקבל טיפול מרפאתי". עוד נקבע בסעיף 15(א1) בחוק זה כי "לא ייתן בית משפט צו לפי סעיף קטן (א) אלא אם כן נוכח כי יש ראיות לכאורה כי הנאשם עשה את מעשה העבירה שבו הואשם בכתב האישום או שעשה מעשה עבירה אחר המבוסס על אותן עובדות או על עובדות דומות לעובדות שבכתב האישום".

בהיעדר מחלוקת בדבר הממצאים שנקבעו בחוות דעתו של פרופ' דנון ובדבר מסקנותיו, ובהיעדר מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה כי הנאשמת עשתה את מעשי העבירות שבהן הואשמה, הרי שיש להורות על הפסקת ההליכים בעניינה ועל מתן צו המורה על אשפוז בבית חולים שיווה הפסיכיאטר המחוזי (בהתאם לסמכותו על-פי סעיף 15(ו) בחוק טיפול בחולי נפש).

5. בעניין תקופת האשפוז מורה סעיף 15(ד1) בחוק טיפול בחולי נפש, כי בית המשפט יקבע את תקופת האשפוז המרבית (סעיף 15(ד1)(1)), אשר תיקבע לפי תקופת המאסר הקבועה בחוק לעבירה (סעיף 15(ד1)(2)(א)). אם הנאשם הואשם במספר עבירות, כי אז תקופת האשפוז המרבית תיקבע לפי תקופת המאסר הארוכה ביותר מבין תקופות המאסר הקבועות בחוק לאותן עבירות שבהן הואשם (סעיף 15(ד1)(2)(ב)), זולת מקרים חריגים ומטעמים מיוחדים שיירשמו, שבהם כאמור בסעיף 15(ד1)(2)(א), נמצא כי העבירה נעברה בנסיבות מקלות במיוחד.

בהתאם לכך, בנסיבות הנדונות תקופת האשפוז תיקבע על-פי תקופת המאסר המרבית הקבועה בחוק העונשין לעבירת **חבלה חמורה בנסיבות מחמירות**, אשר בהתאם להוראות סעיפים 333 ו-335 עונשה המרבי הוא ארבע-עשרה שנות מאסר (שבע שנות מאסר לעבירת חבלה חמורה, על-פי סעיף 333, ומאחר שהעבירה נעברה בנסיבות מחמירות על-פי סעיף 335(א)(2), העונש הקבוע בחוק הוא כפל עונש). זאת לעומת עונש המאסר המרבי הקבוע לצדה של עבירת **החזקת סכין שלא כדין**, על-פי סעיף 186(א) בחוק העונשין, העומד על חמש שנות מאסר.

6. לנוכח מחלוקת הצדדים בעניין המועד אשר החל ממנו תמנה תקופת האשפוז, נותר אפוא, לקבוע מועד זה.

בא-כוח הנאשמת טען כי את תקופת האשפוז יש למנות החל מהמועד שבו אושפזה הנאשמת על-פי החלטת בית המשפט, לאחר מעצרה (על-פי חוות דעת הפסיכיאטר המחוזי, החל מיום 18.4.2023). מנגד, עמדת המאשימה, אשר ביקשה להסתמך על הוראת סעיף 16(א) בחוק טיפול בחולי נפש, היא כי יש למנות את תקופת האשפוז החל מיום מתן צו האשפוז על-פי סעיף 15 בהתאם לפסק-דין זה.

לאחר בחינת הוראות חוק טיפול בחולה נפש, הגעתי לכלל מסקנה כי הדין עם בא-כוח הנאשמת. זאת בתמצית, מהטעמים שיובאו עתה.

המועד אשר החל ממנו יש למנות את תקופת האשפוז נקבע בסעיף 15(ד1)(3), הקובע כי "**תקופת האשפוז... המרבית תימנה מתחילת האשפוז... על פי צו בית משפט, לפי העניין; בית המשפט רשאי לקבוע כי תקופת אשפוז לפי סעיף 16 יובאו במניין התקופה האמורה**".

סעיף 16 בחוק טיפול בחולי נפש, שעניינו **אשפוז עצור**, קובע כי בהתקיים הוראות סעיף 16(א) ו-(ב), מוסמך בית המשפט לצוות על מעצרו של אדם באשפוז בבית החולים שיקבע הפסיכיאטר המחוזי. על-פי סעיף 16(ג), "**ניתן צו לפי סעיף זה, יראו את העצור בעת שהוא נתון באשפוז או בבדיקה כנמצא במשמורת כדין, ויחולו עליו הוראות סעיפים 18 ו-19 לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971, בשינויים המחויבים**".

בהיעדר מחלוקת על כך שמאז יום 18.4.2023 הנאשמת עצורה בבית חולים פסיכיאטרי בהתאם להוראות סעיף 16 בחוק טיפול בחולי נפש, יש למנות את תקופת האשפוז החל ממועד זה.

7. סיכום הדברים הוא אם כן, כלהלן:

א. בהתאם למסקנותיה של חוות הדעה הפסיכיאטרית מטעם הפסיכיאטר המחוזי ועל-פי סעיף 170 בחוק סדר הדין הפלילי, ההליכים נגד הנאשמת מופסקים.

ב. בהיעדר מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה לכך שהנאשמת עברה את העבירות שבהן הואשמה ובהתאם לסעיף 15(ד1) בחוק טיפול בחולי נפש, הנאשמת תאושפז בבית החולים שיקבע הפסיכיאטר המחוזי, לתקופה מרבית בת ארבע-עשרה שנים, החל ממועד תחילת אשפוזו בקשר לחקירתה בעניין האירוע הנדון, אשר כאמור, חל ביום 18.4.2023.

מזכירות בית המשפט תעביר את פסק הדין אל הפסיכיאטר המחוזי.

בהיעדר פרטים בעניינה של הנאשמת או בעניינה של הנפגעת, אין מניעה לפרסם את פסק הדין.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך ארבעים וחמישה יום.

ניתן היום, כ"ז בתמוז התשפ"ג, 16 ביולי 2023, במעמד הנאשמת ובאי-כוח הצדדים כמפורט בפרוטוקול הדיון מהיום.

תמר בר-אשר,
שופטת